

Eksmisję należy przeprowadzić w sposób szanujący godność osobistą, tudzież mienie osób eksmitowanych z kwatery.

§ 12. Eksmisja zostaje wykonaną w sposób następujący:

I. Organ wyznaczony do wykonania opróżnienia kwatery, zawiadamia ustnie osobę wskazaną w zarządzeniu (pkt. a § 9) względnie małżonkę lub najstarszego z domowników, iż przybył celem przymusowego opróżnienia kwatery t. j. usunięcia z kwatery całkowitego mienia, tudzież wszystkich osób, znajdujących się w danej chwili na kwaterze — poczem wręcza osobie tej odpis zarządzenia eksmisji.

Na żądanie organ powinien przedstawić legitymację służbową oraz upoważnienie swej władzy przełożonej do wykonania eksmisji.

II. Temu zawiadomieniu towarzyszy ustne wezwanie do natychmiastowego dobrowolnego opróżnienia kwatery.

Gdy osoba mająca być eksmitowaną, oświadcza gotowość natychmiastowego uczynienia tego, należy wstrzymać się z użyciem przymusu, pozostawiając zainteresowanemu całkowitą swobodę w opróżnieniu kwatery z osób i mienia. Rola organu przeznaczonego do wykonania eksmisji ogranicza się w tym wypadku tylko do czuwania nad tem, by kwatera niezwłocznie została opróżniona.

III. Jeżeli eksmitowany nie może opróżnić kwatery z powodu własnej choroby, członków rodziny lub też wspólnie zamieszkałych z nim domowników, organ powołany do przeprowadzenia eksmisji komunikuje o tem niezwłocznie tej władzy, która wydała zarządzenie eksmisji i postępuje w myśl otrzymanych od niej wskazówek.

IV. O ile mający być eksmitowanym nie chce z innych powodów natychmiast dobrowolnie opróżnić kwatery, albo też gdy czyni to w sposób taki, iż widocznym jest, że działa na zwłokę, — organ przeznaczony do wykonania eksmisji, przystępuje do wykonania przymusowego opróżnienia kwatery. W tym celu wzywa on w charakterze świadków swej czynności urzędowej, dwie osoby godne zaufania i w ich obecności usuwa z kwatery wszelkie znajdujące się w niej ruchomości składając je na odpowiednim miejscu, nieopodal kwatery. O ile możliwości unikać należy składania ruchomości na ulicach, placach publicznych, lub też miejscach dostępnych dla wszystkich.

Prowadzące do poszczególnych pomieszczeń drzwi zamknięte na klucz, należy otworzyć przymusowo — o ile eksmitowany nie chce otworzyć ich dobrowolnie.

Po całkowitem usunięciu z kwatery ruchomości należy wezwać wszystkie znajdujące się tam osoby do opuszczenia kwatery, — a o ileby nie chciały tego uczynić dobrowolnie, usunąć je z kwatery przemocą.

Po usunięciu z kwatery mienia i osób, należy kwatere w obecności świadków zamknąć na klucz.

Po przeprowadzeniu eksmisji należy spisać protokół, który podpisują przeprowadzający eksmisję oraz świadkowie (§ 12 pkt. IV).

§ 13. Eksmisję przeprowadza organ przeznaczony do wykonania eksmisji, przy pomocy ludzi i środków przewozowych, przydzielonych mu przez komendanta garnizonu (placu).

§ 14. Nieobecność osoby, mającej być eksmitowaną nie wpływa na tok eksmisji.

Jeżeli następuje eksmisja z kwatery osoby, której prawo do kwatery zgłosiło z powodu zbiegostwa z wojska (§ 5), wówczas mienie eksmitowanego ma być złożone na skład na koszt zbiegłego.

Zarządzenia co do ulokowania mienia pozostawionego przez zbiegłego w kwaterze przymusowo opróżnionej, wydaje władza oznaczona w § 2 komunikując o zarządzeniu władzy przełożonej zbiegłego.

§ 15. O wykonaniu eksmisji należy zawiadomić władzę oznaczoną w § 2 przy dołączeniu protokołu (§ 12). W zawiadomieniu oznaczyć należy również gdzie ulokowano mienie eksmitowanego.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

713.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 sierpnia 1928 r.

w sprawie dodatkowego cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się dodatkowy cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych:

Papierosy „Silesia” — po 7 gr. za 1 sztukę.

§ 2. Papierosy „Silesia” sprzedawane będą wyłącznie na obszarze województwa śląskiego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

714.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 20 sierpnia 1928 r.

w sprawie przejścia funkcjonariuszów Straży Celnej na stanowiska oficerów i szeregowych Straży Granicznej.

W wykonaniu art. 89 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straż

Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) i na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. o zaliczeniu oficerów i szeregowych Straży Granicznej do grup uposażenia (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 632) zarządzam co następuje:

§ 1. Wyżsi i niżsi funkcjonariusze Straży Celnej mogą być przemianowani na oficerów i szeregowych Straży Granicznej na następujących warunkach:

- a) wyżsi funkcjonariusze Straży Celnej, o ile odpowiadają wymogom art. 11 ust. 1 powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, t. j. o ile posiadają stopień oficera rezerwy W. P. i są bez zastrzeżeń zdolni do służby granicznej,
- b) niżsi funkcjonariusze Straży Celnej — o ile posiadają co najmniej dobrą kwalifikację służbową, oraz nadają się pod każdym względem do służby granicznej.

§ 2. Funkcjonariusze Straży Celnej, którzy posiadają warunki § 1 niniejszego rozporządzenia i chcą przejść do służby w Straży Granicznej, winni wnieść do dnia 30 września 1928 r. włącznie drogą służbową podania o przyjęcie do służby w Straży Granicznej.

§ 3. Przy przemianowaniu pozostawia się dotychczas posiadane grupy i szczeble uposażenia, a nadaje się nowe stopnie służbowe w następujący sposób:

- a) Naczelnemu Inspektorowi Straży Celnej — stopień Dowódcy Straży Granicznej,
- b) Starszemu Inspektorowi Straży Celnej — stopień Nadinspektora Straży Granicznej,
- c) Inspektorowi Straży Celnej — stopień Inspektora, Nadkomisarza Straży Granicznej,
- d) Starszemu Komisarzowi Straży Celnej — stopień Komisarza Straży Granicznej,
- e) Komisarzowi Straży Celnej — stopień Podkomisarza Straży Granicznej,
- f) Podkomisarzowi Straży Celnej — stopień Aspiranta Straży Granicznej,
- g) Starszemu przodownikowi Straży Celnej — stopień Starszego przodownika Straży Granicznej,
- h) Przodownikowi Straży Celnej — stopień Przodownika Straży Granicznej,
- i) Starszemu strażnikowi celnemu — stopień starszego strażnika granicznego,
- j) Strażnikowi celnemu — stopień strażnika granicznego.

§ 4. Przemianowanie winno nastąpić drogą nominacji, na zasadzie art. 15 powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

§ 5. Przemianowanie funkcjonariuszów Straży Celnej na oficerów i szeregowych Straży Granicznej winno nastąpić do dnia 30 listopada 1928 r. włącznie. Do tego samego terminu winni być zwolnieni ze służby funkcjonariusze Straży Celnej, którzy nie zostaną przemianowani.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: G. Czechowicz

715.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 sierpnia 1928 r.

o dozorcach celnych.

Na zasadzie art. 92 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) i art. 19 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) zarządzam co następuje:

§ 1. Funkcjonariuszów państwowych o specjalnych kwalifikacjach pełniących czynności pomocnicze przy urzędach celnych, zalicza się do kategorii funkcjonariuszów niższych i równocześnie ustala się ich tytuły oraz zaszeregowuje się do grup uposażenia w sposób następujący:

Stanowisko służbowe i tytuł do niego przywiązany	Grupa uposażenia
Starszy dozorca celny	XIII i XII
Dozorca celny	XV i XIV

§ 2. Służbę na wymienionych stanowiskach rozpoczyna się w najniższej grupie uposażenia w charakterze prowizorycznym.

Posunięcie na wyższe stanowiska i do wyższych grup uposażenia odbywa się na ogólnych zasadach awansu, ustalonych w ustawie z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej.

§ 3. Postanowienia zawarte w ustępie pierwszym § 2, nie mają zastosowania do wypadków przyjęcia do służby osób, które poprzednio pozostawały w służbie państwowej i wykazały wymagane kwalifikacje.

§ 4. Funkcjonariuszów, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pełnią czynności, wymienione w § 1, należy zależnie od pełnionych przez nich czynności przemianować stosownie do tabeli § 1 i nadać odpowiednie grupy uposażenia.

O ileby jednak uposażenie, dotychczas przez nich pobierane było wyższe od uposażenia przepisanego § 1, otrzymują oni w nowej grupie niższej szczebel, odpowiadający co do ilości punktów dotychczasowemu uposażeniu.

Z braku takiego szczebla w grupie niższej otrzymują szczebel, który co do ilości punktów jest bezpośrednio wyższy od szczebla, posiadanego w grupie dotychczasowej.

Przemianowania dokonują władze, do których należy mianowanie na dane stanowisko.